

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

3.α. Για την απάντηση στο ερώτημα οι μαθητές/-τριες αναμένεται, μέσα από την κριτική ανάγνωση της ιστορικής πηγής, να αξιοποιήσουν τις κατάλληλες πληροφορίες:

- «Εγώ, ο Αύγουστος Κωνσταντίνος σεβασμό προς το θείο.»

Από την ιστορική αφήγηση του σχολικού βιβλίου [Μ. Κωνσταντίνος: Εκχριστιανισμός και ισχυροποίηση της ρωμαϊκής Ανατολής] μπορούν να αξιοποιηθούν πληροφορίες από τα αποσπάσματα:

- «[...]Ως Αύγουστος και μόνος κυρίαρχος ... (313 μ.Χ.)[...]»
- «[...]Αποφασιστικό ρόλο στην ιστορία των σχέσεων του κράτους και της νέας θρησκείας έπαιξε το Διάταγμα των Μεδιολάνων... επιλογή λατρείας για τους κατοίκους της αυτοκρατορίας.[...]»

Μέσα από τη συνδυαστική προσέγγιση πηγής και ιστορικής αφήγησης αναμένεται να δομηθεί ένα συνθετικό κείμενο που να απαντά στα βασικά ερωτήματα: πού [= στο Μιλάνο (Μεδιόλανο)], από ποιους (= Κωνσταντίνος και Λικίνιος) και με ποιον τρόπο [= σε συνεννόηση μεταξύ τους και με κοινές ενέργειες/ χρήση α' πληθυντικού προσώπου] καθιερώθηκε η ανεξιθρησκία στη ρωμαϊκή αυτοκρατορία.

3.β. Για την απάντηση στο ερώτημα οι μαθητές/-τριες αναμένεται, μέσα από την κριτική ανάγνωση της ίδιας ιστορικής πηγής, να αξιοποιήσουν τις κατάλληλες πληροφορίες:

- «[...]να συζητήσουμε όλα τα θέματα που αφορούν το κοινό συμφέρον[...]»
- «[...]να δώσουμε και στους Χριστιανούς... την ελευθερία να ακολουθούν οποιαδήποτε θρησκεία επιθυμεί ο καθένας[...]»
- «[...]ώστε οποιαδήποτε θεότητα... όσους είναι κάτω από την εξουσία μας[...]»

Από την ιστορική αφήγηση του σχολικού βιβλίου [Μ. Κωνσταντίνος: Εκχριστιανισμός και ισχυροποίηση της ρωμαϊκής Ανατολής] μπορούν να αξιοποιηθούν πληροφορίες από τα αποσπάσματα:

- «[...]Η πολιτική που εφάρμοσε ... με τον Χριστιανισμό.[...]»
- «[...]Με αυτό το διάταγμα ... της αυτοκρατορίας.[...]»

Μέσα από τη συνδυαστική προσέγγιση πηγής και ιστορικής αφήγησης αναμένεται να δομηθεί ένα συνθετικό κείμενο που να εκθέτει τους πολιτικούς λόγους που επέβαλαν την επιλογή της ανεξιθρησκίας για όλους τους κατοίκους της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας:

-εξυπηρέτηση κοινού συμφέροντος μεταξύ αρχόντων και αρχομένων

-ισχυροποίηση της αυτοκρατορίας μέσω της υποστήριξης που αναμένεται να διασφαλίσει από την πλευρά του αυξανόμενου πληθυσμού των Χριστιανών

-ισότιμη αντιμετώπιση όλων των υπηκόων, εκ μέρους της κεντρικής εξουσίας, ανεξαρτήτως θρησκείας

-περιορισμός των εκδηλώσεων αμφισβήτησης της αυτοκρατορικής εξουσίας και κατοχύρωση της νομιμοφροσύνης των υπηκόων